

SCRIPTURE SAGRÆ

CENSUS COMPLETUS

I. 3

DE ESTHER

DE JOB

BS548

M5

v.13

OC 1714

1080014719

222,
J. P. M.

SCRIPTURÆ SACRÆ

CURSUS COMPLETUS,

EX COMMENTARIIS OMNIUM PERFECTISSIMIS UBIQUE HABITIS, ET A MAGNA
PARTE EPISCOPORUM NECNON THEOLOGORUM
EUROPÆ CATHOLICÆ,
UNIVERSIM AD HOC INTERROGATORUM, DESIGNATIS,
UNICE CONFLATUS,

*Plurimis annotantibus presbyteris
ad docendos levitas pascendosve populos altè positis.*

ANNOTAVIT VERO SIMUL ET EDIDIT

J. P. M****.

EDITIO NOVISSIMA.

TOMUS DECIMUS-TERTIUS.

IN ESTHER. — IN JOB. — PLURIME ANNOTATIONES.

BRUNNEISSIMO DE NUVOLE LEO
LIBRARIA

PARISIIS.

APUD EDITORES,

IN VIA GALLICÆ DIGITA,

RUE D'AMBOISE, BARRIÈRE D'ENFER.

1841.

Capilla Alfonsoiana
Biblioteca Universitaria

44459

BS 548

M5

v. 13

SCRIPTORIUM SACRUM
CURSUS COMPLETUS

ELENCHUS
AUCTORUM ET OPERUM
QUI IN HOCCE VOLUMINE CONTINENTUR.

SERARIUS.

In librum Esther predicenda septem.

MENOCHIUS.

In librum Esther Commentarium.

S. HIERONYMUS.

Præfationes in librum Job.

CORDERUS.

In librum Job Commentarium (à capite primo ad 25)

ROSENMULLER. — IAHN. — CALMET. — RONDET. — SENAULT.
— HOUBIGANT. — SACY. — DUGUET. — DUCLOT. — DRACH.
— NATALIS ALEXANDER. — CORNELIUS A LAPIDE. — GROTIIUS.
— SANCTIUS. — ESTIUS. — TIRINUS. — LYRANUS. — VATABLUS.
— MERCERUS. — MENOCHIUS. — SERARIUS. — CODURCUS.
— STULTETUS. — DRUSIUS. — COCCEIUS. — CASTALIO. — PINEDA.
— LUD. CAPPELLUS. — JAC. CAPPELLUS.

Annotations.

INDEX RERUM.

FONDO EMETERIO
VALVERDE Y TELLEZ

Creudebat Migne,
in via dicta d'AMBOISE, hors la barrière d'Enfer.

8744

MENOCHII VITA.

MENOCHIUS (Joannes Stephanus), natione Italus, patria Papiensis, Jacobi Menochii præsidis et jurisconsulti celebrissimi ac scriptis suis notissimi filius, Societatem Jesu die 25 maii, anno 1595, aetatis 17, ingressus, sacram Scripturam et moralem theologiae publicè in collegio Mediolanensi, vota quatuor professus, docuit; exinde in multis gravibusque Societas administrationis versatus, octogenario major, migravit ex domo professorum Romæ in regionem, ut confidimus, semper viventium, die quartæ februario anni 1635.

Scriptis latini eruditissimus Pater: *Hieropolita, sive institutionis politica è sacris Scriptis deprompte libros tres*, Lugduni, apud Petrum Prost, 1625, in-8°; *Institutionis economicae ex sacris Litteris deprompta libros duos*, Lugduni, apud Andream et Jacobum Prost, 1625, in-8°; *Brevem explicationem sensu litteralis totius Scripturae*, 2 vol. in-folio editam, primo Colonie, apud Joannem Kinkum, 1650 (qui accessit in primâ editione Lugdunensi appendix ad notas in Epistolas beati Pauli Apostoli); *De Republica Hebreorum libros octo*, in-folio, Parisiis, typis Antonii Barbier, 1648.

Italice editit Menochius: *Historiam vite Christi*, 2 vol. in-4°; *Historiam sacram ex libro Actuum Apostolorum*, in-4°; *Diatribas eruditas, quas Stoices ab antiquiorum monachorum opere manuall appellat*, 6 vol. in 4°, quibus plura Scripturae loci disertè expounderunt, quatinus amendiores solvantur, antiqui ritus re-

centent et historiæ variae narrantur. Horum primus tomus prodit sub nomine Joannis Coronæ; reliqui verò nomine auctoris, Roma, typis Manelphi et Casoni, ab anno 1646 ad 1654. Posthumū proditō de *Economia christiana libri octo*, Venetis, typis Bache, in-4°, 1656, et *Historia sacra miscella ex variis auctoribus collecta*, Venetis, apud Paulum Balionum, in-4°, 1657. (BIBLIOTH. SOCIETATIS IESU)

Ex operum Menochii catalogo liquet virum non vulgaris eruditio[n]is, longioris vita laborem penè uni Scripturae addixisse, unde manus commentationibus ab eo editis in sacros Libros pretium venit. Nulla enim Menochio revera deest sacræ interprètis virtus; non linguarum et antiquitatis Judæicae cognitio; non sacri idiomaticis labore et meditatione comparata peritia, que Scriptura quā parte obscura est, non aliunde quām ex ipsa Scripturā lucem afferat; non Patrum Ecclesiæ assida lectio; non sana et solidis nixa principiis theologia; non solers in quadrando, sed traditioni perpetuò insistens studium; non modesta et felix sagacitas in conjectando; non Ingenua nescientia in aliquibus dubiis confessio; non perspicua brevitas in exponendo; non diligens in annotando cura, que nihil difficultatis praetervolet: non diffunditur, non digreditur, non eruditio[n]em peregrinam ostentat, pressus quidem, sed uber, sed sufficiens.

(PRAEFAT. ed. Ayenon. anni 1778, 5 v. in-4°.)

NICOLAI SERARII
IN ESTHER PRÆDICENDA SEPTEM.

PRIMUM. Quæ inscriptio?

Ab Hebreis liber hic ferè vocatur *Megillath Esther*, seu, ut antiquiti prouuliant et scribent, *Megella*, id est, *volumen*, quemadmodum et *Jeremia* 56, vers. 27, 28, vox ista vertitur. Ideoque infra, cap. 9, 26, et in notiuncula ante cap. 15, *volumen* vocat D. Hieronymus. Olim tamen simpliciter inscriptum fuisse *Esther*, ostendit apud Eusebium lib. 6 Hist. cap. 25, *Origenes*; et D. Hieronymus epist. 103: *Ruth*, ait, et *Esther* isdem nomi-

s. s. XIII.

nibus effervunt, non quod ista idem valeant nomina, sed quod earum libri non alter quam ipsarum vocabulis inscribantur prodiit, idem Hieronymus epist. 140; hisce verbis apertius indicat: *Ruth*, et *Esther*, et *Judith* tanta gloria sunt, ut sacra volumina nomina indiderint. Hujus porrò nominis, *Esther*, interpretatione varia tradit: *vebenim* est occulta demoliens, vel medicina exploratio, et contemplatio, vel medicina turritis: vel putrica ut luna, quemadmodum ex *Hadagath* tradit auctor Aruch, cum et inde Græcorum ἡστέρα, de quo

007714